

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na petoj sednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2011. godini, dana 26. maja 2011. godine, donijela je

Z A K O N

**O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O DOSTAVLJANJU U
INOSTRANSTVU SUDSKIH I VANSUDSKIH AKATA U GRAĐANSKIM I
PRIVREDNIM STVARIMA**

Član 1

Potvrđuje se Konvencija o dostavljanju u inostranstvu sudskih i vansudskih akata u građanskim i privrednim stvarima, sačinjena u Hagu 15. novembra 1965. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik glasi:

**CONVENTION ON THE SERVICE ABROAD OF JUDICIAL AND EXTRAJUDICIAL
DOCUMENTS IN CIVIL OR COMMERCIAL MATTERS**

*(Concluded 15 November 1965)
(Entered into force 10 February 1969)*

The States signatory to the present Convention,

Desiring to create appropriate means to ensure that judicial and extrajudicial documents to be served abroad shall be brought to the notice of the addressee in sufficient time,

Desiring to improve the organisation of mutual judicial assistance for that purpose by simplifying and expediting the procedure,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1.

The present Convention shall apply in all cases, in civil or commercial matters, where there is occasion to transmit a judicial or extrajudicial document for service abroad.

This Convention shall not apply where the address of the person to be served with the document is not known.

CHAPTER I – JUDICIAL DOCUMENTS

Article 2.

Each Contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive requests for service coming from other Contracting States and to proceed in conformity with the provisions of Articles 3 to 6.

Each State shall organise the Central Authority in conformity with its own law.

Article 3.

The authority or judicial officer competent under the law of the State in which the documents originate shall forward to the Central Authority of the State addressed a request conforming to the model annexed to the present Convention, without any requirement of legalisation or other equivalent formality.

The document to be served or a copy thereof shall be annexed to the request. The request and the document shall both be furnished in duplicate.

Article 4.

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention it shall promptly inform the applicant and specify its objections to the request.

Article 5.

The Central Authority of the State addressed shall itself serve the document or shall arrange to have it served by an appropriate agency, either:

a) by a method prescribed by its internal law for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

b) by a particular method requested by the applicant, unless such a method is incompatible with the law of the State addressed.

Subject to sub-paragraph *(b)* of the first paragraph of this Article, the document may always be served by delivery to an addressee who accepts it voluntarily.

If the document is to be served under the first paragraph above, the Central Authority may require the document to be written in, or translated into, the official language or one of the official languages of the State addressed.

That part of the request, in the form attached to the present Convention, which contains a summary of the document to be served, shall be served with the document.

Article 6.

The Central Authority of the State addressed or any authority which it may have designated for that purpose, shall complete a certificate in the form of the model annexed to the present Convention.

The certificate shall state that the document has been served and shall include the method, the place and the date of service and the person to whom the document was delivered. If the document has not been served, the certificate shall set out the reasons which have prevented service.

The applicant may require that a certificate not completed by a Central Authority or by a judicial authority shall be countersigned by one of these authorities.

The certificate shall be forwarded directly to the applicant.

Article 7.

The standard terms in the model annexed to the present Convention shall in all cases be written either in French or in English. They may also be written in the official language, or in one of the official languages, of the State in which the documents originate.

The corresponding blanks shall be completed either in the language of the State addressed or in French or in English.

Article 8.

Each Contracting State shall be free to effect service of judicial documents upon persons abroad, without application of any compulsion, directly through its diplomatic or consular agents.

Any State may declare that it is opposed to such service within its territory, unless the document is to be served upon a national of the State in which the documents originate.

Article 9.

Each Contracting State shall be free, in addition, to use consular channels to forward documents, for the purpose of service, to those authorities of another Contracting State which are designated by the latter for this purpose.

Each Contracting State may, if exceptional circumstances so require, use diplomatic channels for the same purpose.

Article 10.

Provided the State of destination does not object, the present Convention shall not interfere with:

- a) the freedom to send judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad,
- b) the freedom of judicial officers, officials or other competent persons of the State of origin to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination,
- c) the freedom of any person interested in a judicial proceeding to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination.

Article 11.

The present Convention shall not prevent two or more Contracting States from agreeing to permit, for the purpose of service of judicial documents, channels of transmission other than those provided for in the preceding Articles and, in particular, direct communication between their respective authorities.

Article 12.

The service of judicial documents coming from a Contracting State shall not give rise to any payment or reimbursement of taxes or costs for the services rendered by the State addressed.

The applicant shall pay or reimburse the costs occasioned by:

- a) the employment of a judicial officer or of a person competent under the law of the State of destination,
- b) the use of a particular method of service.

Article 13.

Where a request for service complies with the terms of the present Convention, the State addressed may refuse to comply therewith only if it deems that compliance would infringe its sovereignty or security.

It may not refuse to comply solely on the ground that, under its internal law, it claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not permit the action upon which the application is based.

The Central Authority shall, in case of refusal, promptly inform the applicant and state the reasons for the refusal.

Article 14.

Difficulties which may arise in connection with the transmission of judicial documents for service shall be settled through diplomatic channels.

Article 15.

Where a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and the defendant has not appeared, judgment shall not be given until it is established that:

a) the document was served by a method prescribed by the internal law of the State addressed for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

b) the document was actually delivered to the defendant or to his residence by another method provided for by this Convention,

and that in either of these cases the service or the delivery was effected in sufficient time to enable the defendant to defend.

Each Contracting State shall be free to declare that the judge, notwithstanding the provisions of the first paragraph of this Article, may give judgment even if no certificate of service or delivery has been received, if all the following conditions are fulfilled:

a) the document was transmitted by one of the methods provided for in this Convention,

b) a period of time of not less than six months, considered adequate by the judge in the particular case, has elapsed since the date of the transmission of the document,

c) no certificate of any kind has been received, even though every reasonable effort has been made to obtain it through the competent authorities of the State addressed.

Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs the judge may order, in case of urgency, any provisional or protective measures.

Article 16.

When a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and a judgment has been entered against a defendant who has not appeared, the judge shall have the power to relieve the defendant from the effects of the expiration of the time for appeal from the judgment if the following conditions are fulfilled:

a) the defendant, without any fault on his part, did not have knowledge of the document in sufficient time to defend, or knowledge of the judgment in sufficient time to appeal, and

b) the defendant has disclosed a *prima facie* defence to the action on the merits.

An application for relief may be filed only within a reasonable time after the defendant has knowledge of the judgment.

Each Contracting State may declare that the application will not be entertained if it is filed after the expiration of a time to be stated in the declaration, but which shall in no case be less than one year following the date of the judgment.

This Article shall not apply to judgments concerning status or capacity of persons.

CHAPTER II – EXTRAJUDICIAL DOCUMENTS

Article 17.

Extrajudicial documents emanating from authorities and judicial officers of a Contracting State may be transmitted for the purpose of service in another Contracting State by the methods and under the provisions of the present Convention.

CHAPTER III – GENERAL CLAUSES

Article 18.

Each Contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence.

The applicant shall, however, in all cases, have the right to address a request directly to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

Article 19.

To the extent that the internal law of a Contracting State permits methods of transmission, other than those provided for in the preceding Articles, of documents coming from abroad, for service within its territory, the present Convention shall not affect such provisions.

Article 20.

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more Contracting States to dispense with:

- a) the necessity for duplicate copies of transmitted documents as required by the second paragraph of Article 3,
- b) the language requirements of the third paragraph of Article 5 and Article 7,
- c) the provisions of the fourth paragraph of Article 5,
- d) the provisions of the second paragraph of Article 12.

Article 21.

Each Contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the following:

- a) the designation of authorities, pursuant to Articles 2 and 18,
- b) the designation of the authority competent to complete the certificate pursuant to Article 6,
- c) the designation of the authority competent to receive documents transmitted by consular channels, pursuant to Article 9.

Each Contracting State shall similarly inform the Ministry, where appropriate, of:

- a) opposition to the use of methods of transmission pursuant to Articles 8 and 10,
- b) declarations pursuant to the second paragraph of Article 15 and the third paragraph of Article 16,
- c) all modifications of the above designations, oppositions and declarations.

Article 22.

Where Parties to the present Convention are also Parties to one or both of the Conventions on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, and on 1st March 1954, this Convention shall replace as between them Articles 1 to 7 of the earlier Conventions.

Article 23.

The present Convention shall not affect the application of Article 23 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, or of Article 24 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 1st March 1954.

These Articles shall, however, apply only if methods of communication, identical to those provided for in these Conventions, are used.

Article 24.

Supplementary agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention, unless the Parties have otherwise agreed.

Article 25.

Without prejudice to the provisions of Articles 22 and 24, the present Convention shall not derogate from Conventions containing provisions on the matters governed by this Convention to which the Contracting States are, or shall become, Parties.

Article 26.

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 27.

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 26.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 28.

Any State not represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 27. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for such a State in the absence of any objection from a State, which has ratified the Convention before such deposit, notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands within a period of six months after the date on which the said Ministry has notified it of such accession.

In the absence of any such objection, the Convention shall enter into force for the acceding State on the first day of the month following the expiration of the last of the periods referred to in the preceding paragraph.

Article 29.

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 30.

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 27, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 31.

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 26, and to the States which have acceded in accordance with Article 28, of the following:

- a) the signatures and ratifications referred to in Article 26;
- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 27;
- c) the accessions referred to in Article 28 and the dates on which they take effect;
- d) the extensions referred to in Article 29 and the dates on which they take effect;
- e) the designations, oppositions and declarations referred to in Article 21;
- f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 30.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 15th day of November, 1965, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

**ANNEX TO THE CONVENTION
REQUEST FOR SERVICE ABROAD
OF JUDICIAL OR EXTRAJUDICIAL DOCUMENTS**

Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters, signed at The Hague, the 15th of November 1965

Identity and address of the applicant

Address of receiving authority

The undersigned applicant has the honour to transmit – in duplicate – the documents listed below and, in conformity with Article 5 of the above-mentioned Convention, requests prompt service of one copy thereof on the addressee, i.e.

(identity and address):

(a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of Article 5 of the Convention.*

(b) in accordance with the following particular method (sub-paragraph (b) of the first paragraph of Article 5):*

(c) by delivery to the addressee, if the addressee accepts it voluntarily (second paragraph of Article 5).*

The authority is requested to return or to have returned to the applicant a copy of the documents with a certificate as provided on the next page.

List of documents

Done at _____, the

Signature and/or stamp

CERTIFICATE

The undersigned authority has the honour to certify, in conformity with Article 6. of the Convention,

1/ that the document has been served

- the (date)

- at (place, street, number)

- in one of the following methods authorised by Article 5:

(a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of Article 5 of the Convention.*

(b) in accordance with the following particular method:*

(c) by delivery to the addressee, who accepted it voluntarily.*

The documents referred to in the request have been delivered to:

- (identity and description of person)

- relationship to the addressee (family, business or other):

2) * that the document has not been served, by reason of the following facts:

In conformity with the second paragraph of Article 12 of the Convention, the applicant is requested to pay or reimburse the expenses detailed in the attached statement.

-- ANNEXES --

Documents returned:

In appropriate cases, documents establishing the service:

Done at , the

Signature and/or stamp

SUMMARY OF THE DOCUMENT TO BE SERVED

Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters,
signed at The Hague, the 15th of November 1965
(Article 5, fourth paragraph)

Identity and address of the addressee

IMPORTANT

THE ENCLOSED DOCUMENT IS OF A LEGAL NATURE AND MAY AFFECT YOUR RIGHTS AND OBLIGATIONS. THE 'SUMMARY OF THE DOCUMENT TO BE SERVED' WILL GIVE YOU SOME INFORMATION ABOUT ITS NATURE AND PURPOSE. YOU SHOULD HOWEVER READ THE DOCUMENT ITSELF CAREFULLY. IT MAY BE NECESSARY TO SEEK LEGAL ADVICE.

IF YOUR FINANCIAL RESOURCES ARE INSUFFICIENT YOU SHOULD SEEK INFORMATION ON THE

POSSIBILITY OF OBTAINING LEGAL AID OR ADVICE EITHER IN THE COUNTRY WHERE YOU LIVE OR

IN THE COUNTRY WHERE THE DOCUMENT WAS ISSUED.

ENQUIRIES ABOUT THE AVAILABILITY OF LEGAL AID OR ADVICE IN THE COUNTRY WHERE THE DOCUMENT WAS ISSUED MAY BE DIRECTED TO:

It is recommended that the standard terms in the notice be written in English and French and where appropriate also in the official language, or one of the official languages of the State in which the document originated. The blanks could be completed either in the language of the State to which the documents is to be sent, or in English or French.

Name and address of the requesting authority:

Particulars of the parties: *

JUDICIAL DOCUMENT

Nature and purpose of the document:

Nature and purpose of the proceeding and, where appropriate, the amount in dispute:

Date and place for entering appearance: **

Court which has given judgment: **

Date of judgment: **

Time limits stated in the document: **

EXTRAJUDICIAL DOCUMENT

Nature and purpose of the document:

Time limits stated in the document: **

KONVENCIJA

O DOSTAVLJANJU U INOSTRANSTVU SUDSKIH I VANSUDSKIH AKATA U GRAĐANSKIM I PRIVREDNIM STVARIMA

(Zaključena u Hagu 15. novembra 1965. godine)
(Stupila na snagu 10. februara 1969. godine)

Države potpisnice ove konvencije,

U želji da stvore odgovarajuća sredstva koja objezbeđuju da sudska i vansudska akta koja treba uručiti u inostranstvu budu dostupna primaocu blagovremeno,

U želji da u tom cilju poboljšaju organizaciju uzajamne sudske pomoći pojednostavljenjem i ubrzanjem postupka,

Rješile su da u tom cilju zaključe Konvenciju i složile su se o sledećim odredbama:

Član 1

Ova konvencija će se primjenjivati u svim slučajevima, u građanskim ili privrednim stvarima, povodom dostavljanja sudskih ili vansudskih akata radi uručenja u inostranstvu.

Ova konvencija neće se primjenjivati kad adresa primaoca akta nije poznata.

GLAVA I

SUDSKA AKTA

Član 2

Svaka država ugovornica će odrediti centralni organ koji će primati zahtjeve za uručenje koji dolaze iz drugih država ugovornica i postupati u skladu sa odredbama čl. 3 do 6.

Svaka država ugovornica će organizovati centralni organ u skladu sa svojim zakonodavstvom.

Član 3

Državni ili pravosudni organ koji je nadležan prema pravu države molilje uputiće zahtjev centralnom organu zamoljene države prema obrascu koji je priložen uz ovu konvenciju, bez ikakvih zahtjeva u pogledu legalizacije ili drugih sličnih formalnosti.

Uz zahtjev se prilaže akt koji se uručuje ili njegova kopija. Zahtjev i akt će se dostavljati u dva primjerka.

Član 4

Ako centralni organ utvrdi da zahtjev nije u skladu sa odredbama ove konvencije bez odlaganja će o tome obavijestiti državu molilju i iznijeti svoje primjedbe na zahtjev.

Član 5

Centralni organ zamoljene države će sam izvršiti dostavljanje akta ili će dostavljanje povjeriti odgovarajućoj agenciji:

a) bilo na način predviđen njenim unutrašnjim zakonom kojim se uređuje uručenje akata u domaćim parnicama licima koja borave na njenoj teritoriji ili

b) na poseban način koji je zatražen od strane podnosioca zahtjeva, ukoliko takav način nije u suprotnosti sa zakonom zamoljene države.

Osim u slučaju iz stava 1 tačka b) ovog člana, akt se uvek može uručiti primaocu koji na to pristane dobrovoljno.

Ako akt treba uručiti u skladu sa stavom 1 ovog člana, centralni organ može tražiti da akt bude sastavljen ili preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika zamoljene države.

Dio zahtjeva, prema obrascu koji je priložen uz ovu konvenciju, koji sadrži rezime akta koji se uručuje, dostaviće se primaocu zajedno sa aktom.

Član 6

Centralni organ zamoljene države ili bilo koji drugi državni organ koji bude označen u tu svrhu, sačinice potvrdu o dostavljanju prema obrascu koji je priložen uz ovu konvenciju.

U potvrdi će se navesti da je akt dostavljen, način dostavljanja, mjesto i datum dostavljanja i ime lica kome je akt dostavljen. Ako akt nije uručen, u potvrdi će se navesti razlozi koji su spriječili uručenje.

Država molilja može zahtjevati da potvrda, koja nije izdata od strane centralnog organa ili sudskog organa, bude potvrđena od strane jednog od ovih organa.

Potvrda će se dostaviti direktno podnosiocu zahtjeva.

Član 7

Štampani tekst na obrascu koji je priložen uz ovu konvenciju će uvijek biti napisan na francuskom ili na engleskom jeziku. On može, takođe, biti napisan i na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države molilje.

Odgovarajuća prazna mjesta na formularu biće popunjena ili na jeziku zamoljene države ili na francuskom ili engleskom jeziku.

Član 8

Svaka država ugovornica ima pravo da, bez primjene prinudnih mjera, vrši dostavljanje sudskih akata licima u inostranstvu direktno preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavnika.

Svaka država može izjaviti da se protivi takvom načinu dostavljanja na svojoj teritoriji, osim ako akt treba dostaviti državljaninu države iz koje akt potiče.

Član 9

Svaka država ugovornica može, pored toga, upućivati akta organima zamoljene države koji su za tu svrhu određeni, preko svog konzularnog predstavnika.

Svaka država ugovornica može, ako to vanredne okolnosti zahtijevaju, koristiti diplomatski put za tu svrhu.

Član 10

Ako se država na čiju teritoriju se upućuje akt tome ne protivi, ova konvencija ne isključuje:

a) mogućnost da se sudska akta dostavljaju direktno licima u inostranstvu, putem pošte,

b) mogućnost da sudski službenici, službena ili druga ovlašćena lica države molilje vrše dostavljanje sudskih akata direktno preko sudskih službenika, službenih ili drugih ovlašćenih lica zamoljene države,

c) mogućnost da svako lice koje učestvuje u sudskom postupku izvrši uručenje sudskih akata direktno preko sudskih službenika, službenih i drugih ovlašćenih lica zamoljene države.

Član 11

Ova konvencija neće spriječavati dvije ili više država ugovornica da saglasno dozvole, u postupku dostavljanja sudskih akata, načine za dostavljanje akata koji su drugačiji od onih predviđenih u prethodnim članovima a, posebno, putem direktne komunikacije između njihovih nadležnih organa.

Član 12

Dostavljanje sudskih akata od strane zamoljene države, na zahtjev države molilje, vršiće se bez naplate bilo kakvih troškova ili taksa.

Država molilja će snositi troškove:

a) angažovanja sudskog službenika ili ovlašćenog službenog lica, u skladu sa zakonom zamoljene države,

b) korišćenja posebnog načina uručenja.

Član 13

I kad zahtjev za dostavljanje ispunjava uslove utvrđene ovom konvencijom, zamoljena država može odbiti da postupi po njemu ako smatra da bi postupanje moglo da ugrozi njen suverenitet i bezbjednost.

Ne može se odbiti postupanje samo zbog toga što, po unutrašnjem pravu zamoljene države, predmetna stvar u vezi sa kojom se zahtjeva dostavljanje spada u njenu isključivu nadležnost ili što ta stvar po njenom unutrašnjem pravu ne može biti predmet sudskog postupka.

Centralni organ će u slučaju odbijanja odmah obavjestiti podnosioca zahtjeva i državu molilju o razlozima za odbijanje.

Član 14

Svi nesporazumi koji mogu nastati u vezi sa prosleđivanjem sudskih akata radi uručenja rješavaće se diplomatskim putem.

Član 15

Kad je poziv ili sličan akt trebalo da bude prosljeđen u inostranstvo radi uručenja u skladu sa ovom konvencijom a tuženi se nije pojavio pred sudom, sudska odluka se ne može donijeti dok se ne utvrdi:

a) da li je akt bio uručen na način predviđen unutrašnjim zakonom zamoljene države za dostavljanje akata licima na njenoj teritoriji u domaćim sporovima,

b) da li je akt zaista dostavljen tuženom ili je dostavljen na njegovu adresu na drugi način utvrđen ovom konvencijom,

i da li je u bilo kom od ovih slučajeva dostavljanje ili predaja bilo izvršeno tako da se tuženom ostavi dovoljno vremena da se brani.

Svaka država ugovornica će biti slobodna da izjavi da sudija, bez obzira na odredbu stava 1 ovog člana, može donijeti presudu i ako nije primljena potvrda o uručenju ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

a) da je akt bio prosljeđen na jedan od načina koji su utvrđeni ovom konvencijom,

b) da je istekao rok, što će u svakom konkretnom slučaju cijeniti sudija, koji ne može biti kraći od šest mjeseci od dana prosleđivanja akta,

c) da nikakva potvrda o uručanju nije primljena i ako su iscrpljena sva raspoloživa sredstva da se potvrda pribavi preko nadležnih organa zamoljene države.

Bez obzira na odredbe prethodnih članova sudija može, u hitnim slučajevima, odrediti privremene mjere i mjere obezbeđenja.

Član 16

Kad je poziv ili sličan akt trebalo uputiti u inostranstvo radi uručanja u skladu sa odredbama ove konvencije a presuda je donijeta protiv tuženog koji nije pristupio pred sud, sudija ima pravo da tuženom dozvoli povraćaj u pređašnje stanje radi ulaganja žalbe ako su ispunjeni sledeći uslovi:

a) da tuženi, bez svoje krivice, nije blagovremeno primio na znanje akt kako bi imao dovoljno vremena da se brani ili sudsku odluku na koju bi na vrijeme uložio žalbu i

b) da tuženi izloži prima facie odbranu na suštinu tužbe.

Molba za povraćaj u pređašnje stanje može se podnijeti u razumnom vremenskom periodu po saznanju tuženog za presudu.

Svaka država ugovornica može izjaviti da molba neće biti prihvatljiva posle isteka roka određenog u izjavi, koji ne može biti kraći od godine dana od dana donošenja presude.

Ovaj član se neće primjenjivati na presude koje se odnose na status i pravnu sposobnost lica.

GLAVA II

VANSUDSKA AKTA

Član 17

Vansudska akta koja su izdali organi i sudski službenici jedne države ugovornice mogu biti prosljeđeni u cilju dostavljanja u drugu državu ugovornicu na način i u skladu sa odredbama ove konvencije.

GLAVA III

OPŠTE ODREDBE

Član 18

Svaka država ugovornica može odrediti i druge organe pored centralnog organa kao i njihovu nadležnost.

U svakom slučaju, podnosilac molbe ima pravo da uputi zahtjev direktno centralnom organu.

Federalne države mogu da odrede više od jednog centralnog organa.

Član 19

Ova konvencija se ne protivi tome da unutrašnje zakonodavstvo države ugovornice predviđa druge načine uručivanja akata iz inostranstva na svojoj teritoriji, koji nisu predviđeni ovom konvencijom.

Član 20

Ova konvencija ne spriječava da dvije ili više država ugovornica zaključe sporazum kojim će se utvrditi:

- a) da se ne zahtijeva dostavljanje akata u duplikatu iz člana 3 stav 2,
- b) da se ne postavljaju zahtjevi u pogledu jezika iz člana 5 stav 3 i člana 7,
- c) da se ne primjenjuje odredba člana 5 stav 4,
- d) da se ne primjenjuje odredba člana 12 stav 2.

Član 21.

Svaka država ugovornica će u vrijeme deponovanja svojih isprava o potvrđivanju ili pristupanju ili kasnije obavijestiti Ministarstvo spoljnih poslova Holandije o sljedećem:

- a) o nazivu organa u skladu sa čl. 2 i 18,
- b) o nazivu organa koji je nadležan da izda potvrdu u skladu sa članom 6,
- c) o nazivu organa nadležnog da prima akta upućena konzularnim putem u skladu sa članom 9.

Svaka država ugovornica će, ako ocijeni da je to potrebno, obavijestiti Ministarstvo o:

- a) protivljenju upućivanja na način utvrđen u čl. 8 i 10,
- b) izjavama u skladu sa članom 15 stav 2 i članom 16 stav 3,
- c) svim izmjenama u određivanju organa, protivljenjima i izjavama.

Član 22

Kad su članice ove konvencije takođe članice i konvencija o građanskom postupku koje su potpisane u Hagu 17. jula 1905. i 1. marta 1954. ova konvencija će zamijeniti u njihovim odnosima čl. 1 do 7 tih konvencija.

Član 23

Ova konvencija ne isključuje primjenu člana 23 Konvencije o građanskom postupku koja je potpisana u Hagu 17. jula 1905. ili člana 24 Konvencije o građanskom postupku koja je potpisana 1. marta 1954.

Odredbe ovih članova će se primjenjivati samo ako su oblici opštenja identični onima koji su propisani ovom konvencijom.

Član 24

Dopunski sporazumi strana ugovornica konvencija iz 1905. i 1954. se smatraju jednako primjenljivim i prema ovoj konvenciji, ako se ugovorne strane nisu drugačije sporazumjele.

Član 25

Ne dirajući u odredbe čl. 22 do 24 ova konvencija ne isključuje primjenu ugovora koji sadrže odredbe o stvarima koje se uređuju ovom konvencijom a čije su ugovorne strane države ugovornice ili će postati ugovorne strane.

Član 26

Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje od strane država koje su bile predstavljene na Desetom zasijedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo.

Konvencija će biti potvrđena a isprava o potvrđivanju će biti deponovana kod Ministarstva ispoljnih poslova Holandije.

Član 27

Ova konvencija će stupiti na snagu šezdesetog dana od dana deponovanja treće isprave o potvrđivanju iz člana 26 stav 2.

Ova konvencija će stupiti na snagu za svaku državu potpisnicu koja je potvrdi šezdesetog dana od dana deponovanja njene isprave o potvrđivanju.

Član 28

Svaka država koja nije bila predstavljena na Desetom zasjedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo može pristupiti ovoj konvenciji poslije njenog stupanja na snagu u skladu sa članom 27 stav 1. Isprave o pristupanju će biti deponovane kod Ministarstva spoljnih poslova Holandije.

Ova konvencija će stupiti na snagu u odnosu na tu državu ako država, koja je potvrdila Konvenciju prije deponovanja te isprave o potvrđivanju, ne obavijesti Ministarstvo spoljnih poslova Holandije da se tome protivi u roku od šest meseci od dana prijema obaveštenja Ministarstva o pristupanju.

Ako nema takvog prigovora, Konvencija će stupiti na snagu u odnosu na državu koja joj pristupa prvog dana mjeseca koji slijedi posle isteka poslednjeg roka iz stava 2 ovog člana.

Član 29

Svaka država može, u vrijeme potpisivanja, potvrđivanja ili pristupanja, izjaviti da će se ova konvencija primjenjivati na svim teritorijama nad kojima ima odgovornost u međunarodnim odnosima, ili za jednu ili više od njih. Takva izjava će imati pravno dejstvo od dana stupanja na snagu Konvencije u odnosu na odnosnu državu.

U svako doba poslije toga, o takvim teritorijalnim proširenjima će biti obaviješteno Ministarstvo spoljnih poslova Holandije.

Konvencija će stupiti na snagu u odnosu na teritorije na koje je proširena njena primena šezdesetog dana od dana prijema obaveštenja iz stava 2 ovog člana.

Član 30

Ova konvencija će ostati na snazi pet godina od dana stupanja na snagu u skladu sa člana 27 stav 1 kako u odnosu na države koje su je potvrdile tako i u odnosu na one koje su joj pristupile naknadno.

Ona će biti prećutno obnovljena svakih pet godina, ako ne bude otkazana. O svakom otkazu će se obavijestiti Ministarstvo spoljnih poslova Holandije najmanje šest meseci prije isteka perioda od pet godina.

Otkaz se može ograničiti na određene teritorije na kojima se Konvencija primjenjuje.

Otkaz ima pravno dejstvo samo u odnosu na državu koja ga je izjavila. Konvencija ostaje na snazi u odnosu na druge države ugovornice.

Član 31

Ministarstvo spoljnih poslova će obavijestiti države iz člana 26 i države koje su pristupile u skladu sa članom 28 o sljedećem:

- a) o potpisivanjima i potvrđivanjima iz člana 26,
- b) o datumu kad ova konvencija stupa na snagu u skladu sa članom 27 stav 1,
- c) o pristupanjima u smislu člana 28 i datumima njihovog stupanja na snagu,

- d) o proširenjima u skladu sa članom 29 i datumima njihovog stupanja na snagu,
- e) o nazivima nadležnih organa, protivljenjima i izjavama u skladu sa članom 21,
- f) o otkazima u skladu sa članom 30 stav 3.

Ova konvencija je potpisana od strane potpisnika koji su za to bili punovažno ovlašćeni.

Sačinjeno u Hagu, dana 15. novembra 1965. godine, na engleskom i francuskom jeziku čija su oba teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji će biti deponovani u arhivi Vlade Holandije i čija ovjerena kopija će biti dostavljena, diplomatskim putem, svim državama predstavljenim na Desetom zasedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo.

PRILOG UZ KONVENCIJU
OBRASCI ZAHTJEVA I POTVRDE O URUČENJU

Zahtjev

za dostavljanje u inostranstvu
sudskog ili vansudskog akta

Konvencija o dostavljanju u inostranstvu akata u građanskim
i privrednim stvarima, potpisana u Hagu 15. novembra 1965.

Identitet i adresa primaoca Adresa zamoljenog državnog organa

Dolje potpisani molilac ima čast da dostavi , u duplikatu, zamoljenom organu niže navedena akta, sa
molbom da ih u skladu sa članom 5. Konvencije, bez odlaganja dostavi licu kome je akt upućen, i to:

.....

a) na način predviđen zakonom (član 5 tačka a) (1)

b) na sljedeći poseban način (član 5 tačka b) (1)

.....
.....
.....

c) u slučaju potrebe, prostom predajom (član 5 stav 2) (1)

Moli se organ vlasti da dostavi ili preduzme mjere radi dostavljanja molioocu jednog primjerka akta sa
prilozima (1) i potvrdom o uručenju koja se nalazi na poleđini ovog obrasca.

Popis akata

.....
.....
.....
.....
.....

Rađeno
dana
Potpis/pečat

u

.....
.....

Kratak sadržaj akta koji se uručuje:

Konvencija o dostavljanju u inostranstvu akata u građanskim i privrednim stvarima, potpisana u Hagu 15. septembra 1965.

(Član 5 stav 4)

Naziv i adresa zamoljenog državnog organa:.....
.....

Identitet stranaka (1)
.....
.....

Sudski akt (2)

Priroda i svrha akta:
.....
.....

Priroda i svrha postupka, prema potrebi, vrijednost spora:
.....
.....

Datum i mjesto pristupanja sudu:
.....

Sudska vlast koja je donijela odluku (2)
.....

Datum odluke (2)

Naznaka rokova određenih u aktu:
.....

Vansudski akti (2)

Priroda i svrha akta:.....
.....

Naznaka rokova određenih u aktu:
.....

(1) Ako je potrebno, ime i adresa lica zainteresovanog za dostavljanje akta

(2) Precrtati nepotrebno

POLEĐINA OBRASCA ZAHTJEVA

P O T V R D A

Dolje potpisani državni organ ima čast da potvrdi saglasno članu 6. pomenute Konvencije,

1. Da je zahtjev izvršen (1)

- dana

- u (mjesto, ulica i broj)

- na jedan od sledećih načina predviđenih članom 5.:

a) na način predviđen zakonom (1)

b) na sljedeći poseban način (1).....

Akta navedena u zahtjevu uručena su:

- (identitet i svojstvo lica)

- rodbinske veze, podređenost i druge veze sa licem kome je akt upućen

2. Da zahtjevu nije udovoljeno iz sljedećih razloga (1):

.....

Saglasno članu 12. stav 2. pomenute Konvencije moli se podnosilac zahtjeva da plati ili nadoknadi troškove specificirane u priloženom memoaru (1).

Prilozi:

Vraćena akta:

.....

Akta koja dokazuju izvršenje:

.....

Rađeno u, dana

Potpis i pečat

(1) Nepotrebno precrtati

Član 3

Prilikom predaje isprave o potvrđivanju država Crna Gora će dati sljedeću izjavu:

„U skladu sa članom 21 konvencije, Crna Gora izjavljuje:

a) Potvrdu o uručenju propisanu članom 6 Konvencije u Crnoj Gori sačinjava sud koji je nadležan za izvršenje uručenja.

b) Crna Gora se protivi direktnom uručenju akata na svojoj teritoriji od strane stranih diplomatskih ili konzularnih predstavnika u skladu sa članom 8 Konvencije, osim ako se preko diplomatskog ili konzularnog predstavnika akt dostavlja državljaninu države iz koje akt potiče.

c) Crna Gora se protivi načinu uručenja koji je utvrđen u članu 10 Konvencije.

d) Crna Gora izjavljuje da sudovi u Crnoj Gori mogu donijeti presudu ako su ispunjeni svi uslovi utvrđeni iz člana 15 stav 2 Konvencije.

e) Crna Gora izjavljuje da će se zahtjev za povraćaj u pređašnje stanje iz člana 16 Konvencije odbaciti kao nedozvoljen ako je podnjet poslije isteka jedne godine od dana donošenja presude.”

Član 4

Crna Gora izjavljuje da je Ministarstvo pravde centralni organ za primanje zahtjeva za uručenje akata koji dolaze iz drugih država ugovornica, u smislu člana 2 Konvencije i kao organ koji će primati zahtjeve u smislu člana 9 Konvencije.

Član 5

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori“ .

Broj 24-9/11-3/4

EPA 510 XXIV

Podgorica, 26. maja 2011. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

PREDŠEDNIK

Ranko Krivokapić

